

2. Jan. 1975

FAKTA

Dato:

2. Jan. 1975

Sidetæl:

Notes Fortsat 1974 3B, 1 1975 s. 6-12

Paris 2-1-75.
Jeg er meget nervøs,
forintet og trætsk i denne
tid med en forsamelse af
al min kunsts ikke mere.
Tivlen hamre i mig træder
mig hvid og rød, B, mørk
med mig selv og i mørk
mig selv.
Jeg kan ikke blive klar
over om jeg efter hendes
blevet et offer for den illu-
-sionisme jeg nu gennem
så mange år har bygget
op hvor er jeg efter hendes
sehr mellem det overmål
af informationer jeg i dag
er fyldt til randen med?
Hvor er jeg selv i forhold
til den succes jeg så håb-
-lyst jagter?

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg har beskrevet mig
med disse spirens mål
hvisinde og altså hvisinde
af gamle, og jeg er idag
indolen til at gå til
pensionatet for i et
sidste fornuftigt forsøg at
få redet hvidene ud.
Så mig jeg jo til det
i øjn, det er ingen vej
uden om.
Hvorfor er anerkendelse
så vigtig for mig?
Hvorfor er jeg ikke glad,
og tilfreds med den an-
erkendelse jeg altså har
fået på mange steder?
Hvorfor vil jeg have at
hale verden, ja hele umver-
-sel stude omkring mig
for jeg kan stille mig tilfreds?
Er jeg egentlig nøgtern, inde
blevel mig til tilfreds stillet
selvsøgt? Ja minner har
jeg ikke ud til efter hvert
samlejt synes at det var
måske det helt store
så var der det ene, så det
angik at knude sig, med hav-
-de det været sådan og sådan
så havde det været det
helt store til mald.
Også har synes jeg altså
at det er for det jeg har
ikke er godt nok, at
det må kunne være bed-
-re, måske - måske også.
Der ligger nok nogle værdi-
-tensbånd i den nye forstilling
om en anden gang, måske
også under andre forhold,

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

et andet sted og mere i den-
-ne stør.
Det som me gælder min
Paris-dream, det berhvæn
var / B u til plets med, det
var / det rene lort; med
Paris - det var stedet, nu
er / B for og det er også
mange lort og forbi lortet
findes i mine / B se.
Det er en forvædet m. l. plets-
-hed - i m. l. er godt nok
til A.M.
7° synes en overgang heller
- ikke det var godt nok
til mig at være blot under,
så begyndte / B på film
men der var om størrelse-
-derne i l. l. gode nok og
for hin og der i l. l. l.

- by at vise hvor opm. / B
var (det fulde / B) i l. l.
ind at / B kunne skabe
m. l. ud fra de om størrelse-
-hederne som de var ang. / B
var) så vendte / B til / B
til billed magasinet, men det
skulle naturligvis være på en
helt anden måde, det
m. l. laves om så det
passede til mig og end nu
har / B i l. l. spundet frem
til hvordan det passer
mig bedst. Den ene dag
passer det mig på den hvi-
-de, den næste på den, og
den tredje skal i l. l.
Sev / B se / B er det m. l. / B
se / B er på jagt af / B
men det forvædet / B m. l.
se / B med hvad / B l. l.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kunsttidsskrifterne, dels min
seter med mit eget, ja -
78 vil være min seter, ja -
78 som lidt med et
mon alle de andre.
78 for vedde på at få
78 i et eller andet originalt
idee (måske har jeg endda
haft nogle stykker). Så ville
78 være hovedet i et opdrag
det, for mit koncept for
78 originalt og den alt-
af hvad man i den at-
tuelle kunst ansæ-
at være originalt - ikke
hvad der er originalt og ori-
-ginalt.
Så der er der lidt mit
eget vil bemærke, have
78 succes.
Måske er jeg lidt en us god
min voldsom me succes

bedst, men du er lille
kan slippe for at den er
min eneste redning at
den bliver uerklæret, at
er ved for succes, for det
der er der jo i alle de
noget med det, og det
have et eget og dybt det.
Nu der er det her 78 skuffet
- fejletse over at være originalt.
78 kan vel godt se at 78
originalt er det, men i ml. om-
-mer 78 det andet end
78 originalt? Hvis 78 står
over for valget mellem at
opgive min egen og
at beholde den, men det
- passer en given situation
efter den, men så den at
der har sig ud som om
78, hvis den er originalt - ja
78 så vælger 78 den er 78-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- mig. Jeg er villig til at vove
alt hvad så længe det ikke
betænker at jeg skal påtage
min egen smerte, have at andre
topfulde mig som i alle
egens, men jeg vil ikke
gøre så langt som til ikke
-ly at opgive dem.
Min kjæde havde stædighed
udspringt alene på mine
egens, jeg bliver urolig
-ly stødte når jeg står i
en situation hvor der
er fare for at jeg må op-
-give egens men.
Jeg er pænt til alle når
min egens me hus og kelt
uden hensyn til de menneske-
-ske det eventuelt kan gæ-
nede.
Man-egens men bør straffe
i sig selv, man kan ikke
slippe dem, alle vegne slutter
dem hovedet pænt og eler sig
alle ens hundelignende og fan-
-ker det 8- dypelen man
her, selv sig til.
Derfor, alene der for vil
man aldrig finde dem
lyst, hed man først
efter færd alle i instabilitet
i sig til bage for dem kulle
og vel udstråler.
Det er jo meget langt alt-
-sum man, man er jo alene
formet ord hvis man
ikke finder en vej ud af
egens men.
Bevæggelsen mig gæres med
at man først efter at over-
-stige dem hængning der
b) i ordet og bejvel.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

forkæret. I det af hvilke man
overvældes af slægt og familie,
afsky og foragt for sin
egorisme, hvor sagt og
mød stand, i mød den bli-
-ver den stærk og undvæle-
-lig.
Man kan kun jo vanskæbt
betragte egorisme som værdi
nyttig at den stand man er
sig bevidst at den mindre
en at være fri, hell i vensk-
-ligt vil man dog betom-
-pe det der er i mod en.
Betompe man egorisme
betaler det at man be-
-kæmper sig selv, det er
-mænd gænge for, ~~det~~
-en del af den selv, hvad
anden man ønsker det
eller ej sig er den der vil

angang. For at bekæmpe sig
selv må man hude sig
selv man bekæmper ikke
måske man elsker, at hude
sig selv betaler sig selv om
af destruerer sig selv.
Det er jo ikke hvad
man er god by ønsker, man
vil gerne sig, yes for egor-
-man man sig, indtil i alle
-for man man dog ikke af
destruerer hele sig selv - der
-med ønsker man sig selv,
man vil hude destruerer
i alle destruerer.
Man kan kun da ikke
elste sin egorisme?
Nej - man man kan hude
den være, hvordan betagte
den som forkæret eller rigtig
man som en ting der vil
angang er en del af en selv.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Hvis man ikke hævder elsker-
 eller hader den man blot
 er kendt, den er da større
 mindelig hed for at den søger
 hen end hvis man optræder
 og hader den ustandselig
 bestræffe sig med den
 Bestreffe sig som si med
 egoel, som som man hader
 - hader eller hader til det
 ustandselig hader mer.
 De kinesiske Zou budhisten
 har en ~~stærk~~ stærk tilbide
 hvor de som man lyser det
 man mest elsk sin med vand.
 Vandet er uendelig stærkt
 fordi det altid giver efter,
 altid fjår sig uden om
 hindringer - ikke giver
 modstand, således bliver
 man mest sin med og stærkt
 hvis der er giver modstand.

Som nævnt i ~~ind~~ begrundelsen
 har jeg det for helen siden
 at jeg næsten ikke kan
 holde det ud længere -
 man hader min hader men
 ikke hader det ud den
 - give - og gav til sin med
 - stand ?
 Man kæmper hele tiden,
 ustandselig imod - sin
 egoisme, sin berømmel-
 - sed dret in, sin af hæng -
 - hed af kunst, sit af hæng -
 - hed af ustandselig, hader hader
 o. s. v - o. s. v - hader min
 hvis man og gav ?
 Man ikke till var det
 man skulle give - og give
 kæmper ?

